

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 29. júla 2024*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Príťahovalecká politika – Smernica (EÚ) 2016/801 – Podmienky vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdií – Článok 20 ods. 2 písm. f) – Žiadosť o prijatie na územie členského štátu na účely štúdií – Ďalšie účely – Zamietnutie žiadosti o udelenie víza – Dôvody zamietnutia žiadosti – Neprebratie – Všeobecná zásada zákazu zneužívajúceho konania – Článok 34 ods. 5 – Procesná autonómia členských štátov – Základné právo na účinný súdny prostriedok nápravy – Článok 47 Charty základných práv Európskej únie“

Vo veci C-14/23 [Perle]ⁱ,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Conseil d'État (Štátna rada, Belgicko) z 23. decembra 2022 a doručený Súdnemu dvoru 16. januára 2023, ktorý súvisí s konaním:

XXX

proti

État belge, zastúpenému secrétaire d'État à l'Asile et la Migration (štátna tajomníčka pre azyl a migráciu),

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory E. Regan (spravodajca), sudcovia Z. Csehi a I. Jarukaitis,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: M. Krausenböck, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. októbra 2023,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- XXX, v zastúpení: D. Andrien, advokát,
- belgická vláda, v zastúpení: M. Jacobs, C. Pochet a M. Van Regemorter, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci E. Derriks a K. de Haes, advokáti,

* Jazyk konania: francúzština.

ⁱ Názov prejednávanej veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek, J. Očková a J. Vlácil, splnomocnení zástupcovia,
- litovská vláda, v zastúpení: E. Kurelaitytė, splnomocnená zástupkyňa,
- luxemburská vláda, v zastúpení: A. Germeaux a T. Schell, splnomocnení zástupcovia,
- maďarská vláda, v zastúpení: M. Z. Fehér, splnomocnený zástupca,
- holandská vláda, v zastúpení: E. M. M. Besselink, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: J. Hottiaux a A. Katsimerou, splnomocnené zástupkyne,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 16. novembra 2023,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801 z 11. mája 2016 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu, štúdia, odborného vzdelávania, dobrovoľníckej služby, výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov a činností au pair (Ú. v. EÚ L 132, 2016, s. 21), najmä jej článku 3 bodu 3, článku 20 ods. 2 písm. f) a článku 34 ods. 5, ako aj článku 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi XXX a État belge (Belgický štát), ktorý zastupuje secrétaire d'État à l'Asile et la Migration (štátna tajomníčka pre azyl a migráciu) vo veci zamietnutia tohto štátu udeliť XXX povolenie na pobyt, o ktoré požiadala na účely štúdia v Belgicku.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 2, 3, 14, 41 a 60 smernice 2016/801 stanovujú:
 - „2. Táto smernica by mala reagovať na potreby zistené v správach o vykonávaní [smernice Rady 2004/114/ES z 13. decembra 2004 o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdia, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby (Ú. v. EÚ L 375, 2004, s. 12)] a [smernice Rady 2005/71/ES z 12. októbra 2005 o osobitnom postupe prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vedeckého výskumu (Ú. v. EÚ L 289, 2005, s. 15)] v záujme nápravy zistených nedostatkov, zabezpečenia zvýšenej transparentnosti a právnej istoty a poskytnutia jednotného právneho rámca pre rôzne kategórie štátnych príslušníkov tretích krajín prichádzajúcich do [Európskej únie. Existujúce ustanovenia pre uvedené kategórie by sa preto mali zjednodušiť a zahrnúť do jedného nástroja. Napriek rozdielom medzi kategóriami, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, tieto kategórie majú aj niektoré spoločné vlastnosti, čo umožňuje, aby sa ich situácia upravila prostredníctvom spoločného právneho rámca na úrovni Únie.

3. Táto smernica by mala prispieť k cieľu Štokholmského programu týkajúceho sa aproximácie vnútroštátnych právnych predpisov vzhľadom na podmienky vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín. Pristáhovalectvo z krajín mimo Únie je zdrojom vysokoškolsky kvalifikovaných osôb, a najmä študentov a výskumných pracovníkov, o ktorých je čoraz väčší záujem. Zohrávajú významnú úlohu pri vytváraní kľúčového aktíva Únie, ľudského kapitálu a pri zabezpečení inteligentného, udržateľného a inkluzívneho rastu, čím prispievajú k dosahovaniu cieľov stratégie Európa 2020.

...

14. S cieľom podporiť Európu ako celok ako svetové centrum excelentnosti pre štúdium a odborné vzdelávanie by sa mali zlepšiť a zjednodušiť podmienky vstupu a pobytu pre tých, ktorí chcú prísť do Únie na tieto účely. ...

...

41. V prípade pochybností o vierohodnosti žiadosti o prijatie by členské štáty mali mať možnosť vykonať príslušné kontroly alebo požadovať dôkazy, na základe ktorých v jednotlivých prípadoch vyhodnotia žiadateľov plánovaný výskum, štúdium, odbornú prípravu, dobrovoľnícku službu, výmenný program žiakov alebo vzdelávací projekt či činnosť aupairov, s cieľom bojovať proti zneužívaniu a nesprávnemu využívaniu postupu stanoveného touto smernicou.

...

60. Každý členský štát by mal zabezpečiť, aby sa širokej verejnosti najmä prostredníctvom internetu sprístupnil vhodný súbor pravidelne aktualizovaných informácií o hostiteľských subjektoch schválených na účely tejto smernice a podmienkach a postupoch prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na územie členských štátov na účely tejto smernice.“

- 4 Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Vymedzenia pojmov“, uvádza:

„Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenia pojmov:

...

3. „študent“ je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je prijatý inštitúciou vysokoškolského vzdelávania a je prijatý na územie členského štátu, aby vykonával ako hlavnú činnosť štúdium vedúce k získaniu kvalifikácie vysokoškolského vzdelania uznanej týmto členským štátom vrátane diplomov, osvedčení alebo doktorandských titulov získaných v inštitúcii vysokoškolského vzdelávania, ktoré môže zahŕňať prípravný kurz pred takýmto vzdelávaním v súlade s vnútroštátnym právom alebo povinnú odbornú prípravu;

...“

5 Článok 5 uvedenej smernice, nazvaný „Zásady“, stanovuje:

„1. Štátny príslušník tretej krajiny je podľa tejto smernice prijatý iba vtedy, ak sa na základe preskúmania listinných dôkazov preukáže, že príslušník tretej krajiny spĺňa:

a) všeobecné podmienky stanovené v článku 7 a

b) podľa príslušných osobitných podmienok v článkoch 8, 11, 12, 13, 14 alebo 16.

2. Členské štáty môžu od žiadateľa požadovať, aby poskytol listinné dôkazy uvedené v odseku 1 v úradnom jazyku dotknutého členského štátu alebo v akomkoľvek úradnom jazyku Únie, ktorý určí tento členský štát.

3. Ak sú splnené všetky všeobecné podmienky a príslušné osobitné podmienky, štátny príslušník tretej krajiny je oprávnený získať povolenie.

Ak členský štát udelí povolenia na pobyt iba na svojom území a ak sú splnené všetky podmienky týkajúce sa prijatia stanovené v tejto smernici, dotknutý členský štát musí udeliť štátnemu príslušníkovi tretej krajiny potrebné vízum.“

6 Článok 7 smernice 2016/801 s názvom „Všeobecné podmienky“ v odseku 1 stanovuje:

„Pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny podľa tejto smernice, žiadateľ:

a) predloží platný cestovný doklad určený podľa vnútroštátneho práva, a ak sa to vyžaduje, žiadosť o víza alebo platné víza, prípadne platné povolenie na pobyt alebo platné dlhodobé víza; členské štáty môžu vyžadovať, aby bol cestovný doklad platný aspoň počas trvania predpokladaného pobytu;

b) ak je štátnym príslušníkom tretej krajiny maloletý v zmysle vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu, predloží súhlas rodičov na plánovaný pobyt alebo rovnocenný doklad;

c) predloží dôkaz o tom, že má alebo ak sa tak ustanovuje vo vnútroštátnom práve, že požiadal o zdravotné poistenie pokrývajúce všetky riziká, proti ktorým sú zvyčajne poistení štátni príslušníci dotknutého členského štátu; poistenie musí byť platné počas obdobia plánovaného pobytu;

d) ak to členský štát požaduje, predloží dôkaz, že zaplatil poplatok za spracovanie žiadosti stanovený v článku 36;

e) na požiadanie dotknutého členského štátu predloží dôkaz, že štátny príslušník tretej krajiny počas plánovaného pobytu bude mať dostatočné zdroje na pokrytie nákladov na živobytie bez toho, aby musel využívať systém sociálneho zabezpečenia členského štátu, ako aj na cestu späť. Posúdenie dostatočných zdrojov musí byť založené na individuálnom preskúmaní prípadu a zohľadňujú sa pri ňom zdroje, ktoré vyplývajú okrem iného z grantu alebo štipendia, platnej pracovnej zmluvy alebo záväznej pracovnej ponuky alebo finančného záväzku organizácie zameranej na výmenné programy žiakov, subjektu venujúceho sa hostovaniu štážistov, organizácie zaoberajúcej sa programom dobrovoľníckej služby, hostiteľskej rodiny alebo organizácie sprostredkujúcej aupairov.“

- 7 Článok 11 tejto smernice s názvom „Osobitné podmienky pre študentov“ v odseku 1 stanovuje:
- „Okrem všeobecných podmienok stanovených v článku 7, pokiaľ ide o prijatie štátneho príslušníka tretej krajiny na účely štúdia, žiadateľ predloží dôkaz:
- a) o tom, že štátny príslušník tretej krajiny bol prijatý na štúdium inštitúciou vysokoškolského vzdelávania;
 - b) o zaplatení poplatkov účtovaných inštitúciou vysokoškolského vzdelávania, ak to členský štát vyžaduje;
 - c) o dostatočnom ovládaní jazyka, v ktorom má absolvovať štúdium, ak to členský štát vyžaduje;
 - d) o tom, že štátny príslušník tretej krajiny bude mať dostatočné zdroje na pokrytie študijných nákladov, ak to členský štát vyžaduje.“
- 8 Článok 20 uvedenej smernice s názvom „Dôvody zamietnutia“ v odsekoch 1 a 2 stanovuje:
- „1. Členské štáty zamietnu žiadosť, ak:
- a) nie sú splnené všeobecné podmienky stanovené v článku 7 alebo príslušné osobitné podmienky stanovené v článkoch 8, 11, 12, 13, 14 alebo 16;
 - b) predložené doklady boli získané podvodným spôsobom alebo boli sfalšované alebo pozmenené;
 - c) dotknutý členský štát povoľuje vstup len prostredníctvom schváleného hostiteľského subjektu a hostiteľský subjekt nie je schválený.
2. Členské štáty môžu zamietnuť žiadosť, ak:
- ...
- f) členský štát má dôkaz alebo vážne a objektívne dôvody domnievať sa, že by účel pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny bol iný ako ten, na ktorého základe žiada o prijatie.“
- 9 Článok 21 smernice 2016/801, nazvaný „Dôvody na odňatie alebo neobnovenie povolenia“, v odseku 1 uvádza:
- „Členské štáty odnímu alebo prípadne odmietnu obnoviť povolenie, ak:
- ...
- d) štátny príslušník tretej krajiny využíva pobyt na iné účely, než sú tie, na ktoré mu bolo udelené povolenie na pobyt.“
- 10 V zmysle článku 24 tejto smernice, nazvaného „Zárobková činnosť študentov“:
- „1. Mimo svojho študijného času a ak pravidlá a podmienky uplatniteľné na príslušnú činnosť v príslušnom dotknutom členskom štáte nestanovujú inak, sú študenti oprávnení zamestnať sa a môžu vykonávať samostatnú zárobkovú činnosť s výhradou obmedzení stanovených v odseku 3.

2. V prípade potreby členské štáty udelia v súlade so svojím vnútroštátnym právom študentom a/alebo zamestnávateľom predbežné povolenie.

3. Každý členský štát určí maximálny počet hodín za týždeň alebo dní, alebo mesiacov za rok, počas ktorých možno vykonávať túto činnosť, pričom to nesmie byť menej ako 15 hodín za týždeň alebo tomu zodpovedajúci počet dní alebo mesiacov za rok. Pritom možno vziať do úvahy situáciu na trhu práce v dotknutom členskom štáte.“

11 Článok 34 uvedenej smernice, nazvaný „Procesné záruky a transparentnosť“, znie takto:

„1. Príslušné orgány dotknutého členského štátu prijímú rozhodnutie o žiadosti o povolenie alebo o jeho obnovení a žiadateľovi rozhodnutie písomne oznámi v súlade s postupmi oznamovania podľa vnútroštátneho práva, a to čo najskôr, najneskôr však do 90 dní od podania úplnej žiadosti.

2. Odchyľne od odseku 1 tohto článku v prípade, že sa postup prijímania týka schváleného hostiteľského subjektu, ako sa uvádza v článkoch 9 a 15, rozhodnutie o úplnej žiadosti sa prijme čo najskôr, najneskôr však do 60 dní.

3. Ak sú informácie alebo dokumentácia poskytnuté na podporu žiadosti neúplné, príslušné orgány v primeranej lehote upovedomia žiadateľa o ďalších informáciách, ktoré sa vyžadujú, a určia primeranú lehotu na ich poskytnutie. Plynutie lehoty uvedenej v odsekoch 1 a 2 sa pozastaví dovtedy, kým príslušné orgány nedostanú požadované dodatočné informácie. Ak sa dodatočné informácie alebo doklady v stanovenej lehote neposkytnú, žiadosť môže byť zamietnutá.

4. Odôvodnenie rozhodnutia o vyhlásení žiadosti za neprijateľnú, o jej zamietnutí alebo o zamietnutí obnovenia sa žiadateľovi oznámi písomne. Odôvodnenie rozhodnutia o odňatí povolenia sa písomne oznámi štátnemu príslušníkovi tretej krajiny. Odôvodnenie rozhodnutia o odňatí povolenia sa môže písomne oznámiť aj hosťujúcemu subjektu.

5. Proti každému rozhodnutiu o vyhlásení žiadosti za neprijateľnú, o zamietnutí žiadosti, o zamietnutí obnovenia alebo odňatí povolenia je možné v dotknutom členskom štáte podať opravný prostriedok v súlade s vnútroštátnym právom. V písomnom oznámení sa uvedie súd alebo správny orgán, na ktorom možno podať odvolanie, a lehota na podanie odvolania.“

12 Článok 35 smernice 2016/801 s názvom „Transparentnosť a prístup k informáciám“ stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby pre žiadateľov boli ľahko dostupné informácie o všetkých listinných dôkazoch potrebných k žiadosti a informácie o podmienkach vstupu a pobytu vrátane práv, povinností a procesných záruk štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí spadajú do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a prípadne ich rodinných príslušníkov. To zahŕňa – tam, kde je to vhodné – úroveň mesačných dostatočných zdrojov vrátane dostatočných zdrojov potrebných na pokrytie študijných nákladov alebo nákladov na odbornú prípravu bez toho, aby bola dotknutá možnosť individuálne preskúmať každý prípad, a príslušných poplatkov.

Príslušné orgány v každom členskom štáte uverejnia zoznam hostiteľských subjektov schválených na účely tejto smernice. Po akýchkoľvek zmenách takýchto zoznamov sa aktualizované verzie uverejnia čo najskôr.“

13 Článok 40 tejto smernice, nazvaný „Transpozícia“, stanovuje:

„1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 23. mája 2018. Komisii bezodkladne oznámia znenie uvedených opatrení.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernice zrušené touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.“

Belgické právo

14 Podľa článku 58 loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (zákon z 15. decembra 1980 o vstupe na územie, pobyte, usadení sa a vyhostovaní cudzincov) (*Moniteur belge* z 31. decembra 1980, s. 14584), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „zákon z 15. decembra 1980“):

„Ak žiadosť o povolenie zdržiavať sa v Belgickom kráľovstve dlhšie ako tri mesiace podáva na belgickom diplomatickom alebo konzulárnom úrade cudzinec, ktorý chce absolvovať vysokoškolské vzdelávanie v Belgicku alebo navštevovať prípravný ročník vysokoškolského vzdelávania, takéto povolenie sa musí vydať, ak sa dotknutá osoba nenachádza v jednej zo situácií uvedených v článku 3 pododsekoch 1 a 5 až 8 a ak predloží tieto dokumenty:

1. potvrdenie vydané vzdelávacou inštitúciou v súlade s článkom 59;
2. dôkaz, že má dostatočné prostriedky na živobytie;
3. lekárske potvrdenie, z ktorého vyplýva, že netrpí nijakou z chorôb alebo postihnutí vymenovaných v prílohe tohto zákona;
4. v prípade osoby staršej ako 21 rokov potvrdenie o tom, že nebola odsúdená za trestné činy alebo občianskoprávne prečiny.

...“

15 Článok 39/2 ods. 2 tohto zákona stanovuje:

„Rada [pre cudzinecké spory] rozhoduje v konaní o vyhlásení neplatnosti rozsudkom o ďalších opravných prostriedkoch podaných pre porušenie podstatných formálnych náležitostí alebo formálnych náležitostí predpísaných pod hrozbou sankcie neplatnosti, prípadne pre prekročenie či zneužitie právomoci.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 16 Žalobkyňa vo veci samej, štátna príslušníčka tretej krajiny, požiadala 6. augusta 2020 na základe článku 58 zákona z 15. decembra 1980 o vízum na účely štúdia v Belgicku.
- 17 Keďže udelenie tohto víza bolo zamietnuté rozhodnutím z 18. septembra 2020 s odôvodnením, že nezrovnalosti v jej študijnom pláne svedčia o tom, že nemá skutočný úmysel študovať v Belgicku, žalobkyňa vo veci samej podala 28. septembra 2020 na Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory, Belgicko) návrh na zrušenie tohto rozhodnutia, ktorá jej žiadosť zamietla rozsudkom z 23. decembra 2020.
- 18 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) v tomto rozsudku uviedla, že podľa článku 58 zákona z 15. decembra 1980 žiadosť o povolenie na pobyt podáva štátny príslušník tretej krajiny, ktorý „chce absolvovať vysokoškolské vzdelávanie v Belgicku alebo navštevovať prípravný ročník vysokoškolského vzdelávania“. Uviedla, že toto ustanovenie ukladá príslušným orgánom povinnosť overiť skutočný úmysel žiadateľa o štúdium v Belgicku.
- 19 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) tiež rozhodla, že je možné žiadosť o udelenie víza podanú na základe tohto článku 58 zamietnuť, ak žiadateľ nemá v úmysle študovať, hoci článok 20 ods. 2 písm. f) smernice 2016/801 nebol ešte prebratý do belgického právneho poriadku napriek tomu, že uplynula lehota na prebratie stanovená v jej článku 40 ods. 1, keďže možnosť žiadosť zamietnuť stanovená v tomto článku 20 ods. 2 písm. f) vyplýva aj z uvedeného článku 58. Domnievala sa preto, že uplatňovanie toho istého článku 58 je v súlade s uvedeným článkom 20 ods. 2 písm. f).
- 20 Žalobou z 19. januára 2021 žalobkyňa vo veci samej podala kasačný opravný prostriedok na zrušenie uvedeného rozsudku na Conseil d'État (Štátna rada, Belgicko), ktorá je vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 21 V tejto žalobe po prvé tvrdí, že Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) nesprávne rozhodla, že uplatnenie článku 58 zákona z 15. decembra 1980 je, za okolností, o ktoré ide vo veci samej, v súlade s článkom 20 ods. 2 písm. f) smernice 2016/801, hoci toto posledné uvedené ustanovenie nebolo prebraté do belgického práva, a že vnútroštátne právo nespresňuje vážne a objektívne dôvody domnievať sa, že by účel pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny bol iný ako ten, na základe ktorého žiada o prijatie na belgické územie.
- 22 Žalobkyňa vo veci samej tiež tvrdí, že vzhľadom na definíciu pojmu „študent“ uvedenú v článku 3 bode 3 tejto smernice je potrebné len overiť, či štátny príslušník tretej krajiny, ktorý požiadal o vízum na účely štúdia, je prijatý inštitúciou vysokoškolského vzdelávania, a nie overiť, či má žiadateľ v úmysle študovať.
- 23 Belgický štát naopak tvrdí, že tento článok 58 priznáva príslušným orgánom možnosť overiť úmysel žiadateľa študovať v súlade s odôvodnením 41 uvedenej smernice, a to bez ohľadu na prebratie jej článku 20 ods. 2 písm. f), takže je možné požadovať všetky dôkazy potrebné na posúdenie súladu žiadosti o prijatie.
- 24 Vnútroštátny súd zastáva názor, že keďže článok 20 ods. 2 písm. f) smernice 2016/801 umožňuje zamietnuť žiadosť podanú na základe tejto smernice, ak sa preukáže, že štátny príslušník tretej krajiny má v úmysle zdržiavať sa na iné účely, než sú tie pre ktoré žiada o jeho prijatie, členské

štáty sú nevyhnutne oprávnené overiť, či má tento štátny príslušník skutočne v úmysle študovať v hostiteľskom členskom štáte. Zastáva však názor, že vzhľadom na jeho pochybnosti a skutočnosť, že bude rozhodovať v poslednom stupni, je vhodné obrátiť sa na Súdny dvor.

- 25 Okrem toho sa vnútroštátny súd domnieva, že Súdnemu dvoru treba položiť aj otázku, či, ako tvrdí žalobkyňa vo veci samej, uplatnenie článku 20 ods. 2 písm. f) uvedenej smernice na odôvodnenie zamietnutia žiadosti o pobyt vyžaduje, aby vnútroštátna právna úprava jednak výslovne stanovila, že takáto žiadosť môže byť zamietnutá, ak má hostiteľský členský štát dôkazy alebo vážne a objektívne dôvody domnievať sa, že štátny príslušník tretej krajiny má v úmysle zdržiavať sa v krajine na iné účely, než sú tie, pre ktoré žiada o prijatie, a jednak, aby spresnila, aké dôkazy alebo vážne a objektívne dôvody umožňujú konštatovať, že ide o takýto prípad.
- 26 Po druhé žalobkyňa vo veci samej tvrdí, že preskúmanie, ako ho vykonáva Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory), ktorá sa obmedzuje na preskúmanie zákonnosti, je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z práva Únie. V tejto súvislosti vnútroštátny súd pripomína, že článok 34 ods. 5 smernice 2016/801 ukladá členským štátom povinnosť stanoviť, že proti rozhodnutiam o zamietnutí žiadosti o pobyt možno podať opravný prostriedok, a domnieva sa, že procesná úprava tohto opravného prostriedku musí byť v súlade so zásadami rovnocennosti a efektivity.
- 27 Pripomína, že opravným prostriedkom stanoveným v belgickom práve v článku 39/2 ods. 2 zákona z 15. decembra 1980 je žaloba o neplatnosť a že ide o preskúmanie zákonnosti, ktoré príslušnému súdu, konkrétne Conseil du contentieux des étrangers (Rade pre cudzinecké spory), nepriznáva žiadnu právomoc zmeniť rozhodnutie, a teda mu neumožňuje nahradiť posúdenie príslušných správnych orgánov svojím posúdením alebo prijať namiesto nich nové rozhodnutie. Ak by však takéto rozhodnutie bolo zrušené, tieto orgány sú viazané právnou silou rozhodnutej veci spojenou s výrokom rozsudku a odôvodnením, ktoré tvoria jeho nevyhnutnú oporu.
- 28 Keďže žalobkyňa vo veci samej tvrdí, že skutočnosť, že Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) nemá právomoc zmeniť rozhodnutie, je v rozpore s požiadavkami vyplývajúcimi z článku 34 ods. 5 smernice 2016/801, zásady efektivity a článku 47 Charty, vnútroštátny súd sa domnieva, že je potrebné obrátiť sa v tomto ohľade na Súdny dvor.
- 29 Za týchto podmienok Conseil d'État (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:
- „1. Má byť so zreteľom na článok 288 [ZFEÚ], články 14 a 52 [Charty], články 3, 5, 7, 11, 20, 34, 35 a 40 [smernice 2016/801] a jej [odôvodnenia 2 a 60], [ako aj] zásady právnej istoty a transparentnosti, právomoc zamietnuť žiadosť o povolenie na pobyt, ktorú členskému štátu priznáva článok 20 ods. 2 písm. f) tejto smernice, na to, aby ju tento [členský] štát mohol využiť, výslovne stanovená v jeho právnej úprave? Ak áno, musia byť vážne a objektívne dôvody špecifikované v jeho právnych predpisoch?
2. Vyžaduje sa, aby členský štát pri posudzovaní žiadosti o študentské vízum overil zámer a úmysel cudzinca študovať, hoci článok 3 smernice [2016/801] definuje študenta ako osobu, ktorá je prijatá do inštitúcie vysokoškolského vzdelávania, a dôvody zamietnutia žiadosti uvedené v článku 20 ods. 2 písm. f) [tejto smernice] sú fakultatívne, a nie povinné, ako sú dôvody uvedené v článku 20 ods. 1 [uvedenej] smernice?

3. Požaduje článok 47 [Charty], zásada efektivity a článok 34 ods. 5 smernice [2016/801], aby opravný prostriedok upravený vnútroštátnym právom proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o prijatie na územie na účely štúdia umožňoval súdu nahradiť posúdenie správneho orgánu vlastným posúdením a zmeniť rozhodnutie tohto orgánu, alebo postačuje preskúmanie zákonnosti, ktorá súdu umožňuje rozhodnúť o nezákonnosti, najmä z dôvodu zjavne nesprávneho posúdenia, tým, že zruší rozhodnutie správneho orgánu?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvých dvoch otázkach

- 30 Na úvod treba uviesť, že z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ako aj z pripomienok predložených Súdnemu dvoru vyplýva, že článok 20 ods. 2 písm. f) smernice 2016/801, ktorý stanovuje, že dotknutý členský štát môže zamietnuť žiadosť, ak má dôkaz alebo vážne a objektívne dôvody domnievať sa, že by účel pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny bol iný ako ten, na ktorého základe žiada o prijatie, bol do belgického práva výslovne prebratý až po tom, ako nastali skutočnosti, o ktoré ide vo veci samej.
- 31 Vnútroštátny súd však pripomína, že v rozsudku z 23. decembra 2020 Conseil du contentieux des étrangers (Rada pre cudzinecké spory) rozhodla, že aj v prípade neprebratia tohto ustanovenia sú príslušné orgány v súlade s právom Únie oprávnené zamietnuť žiadosť o vízum na účely štúdia v Belgicku, ak skutočným zámerom žiadateľa nie je štúdium.
- 32 Okrem toho na pojednávaní na Súdnom dvore belgická vláda potvrdila, že článok 20 ods. 2 písm. f) tejto smernice ešte nebol v období relevantnom pre spor vo veci samej výslovne prebratý do vnútroštátneho práva, avšak v nadväznosti na svoje písomné pripomienky, v ktorých tvrdí, že príslušné orgány sú oprávnené, nezávisle od prebratia tohto ustanovenia, overiť úmysel štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý požiadal o vízum na štúdium, spresnila, že spor vo veci samej sa netýka takéhoto prebratia, ale pojmu „študent“, ako je definovaný v článku 3 bode 3 uvedenej smernice.
- 33 Za týchto okolností treba konštatovať, že vnútroštátny súd sa svojimi prvými dvoma otázkami, ktoré treba posudzovať spoločne, v podstate pýta, či sa má smernica 2016/801, najmä s ohľadom na jej článok 3 bod 3, vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby členský štát, aj keď neprebral článok 20 ods. 2 písm. f) tejto smernice, zamietol žiadosť o prijatie na svoje územie na účely štúdia z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny podal túto žiadosť bez toho, aby mal skutočný úmysel študovať na území tohto členského štátu.
- 34 Podľa článku 5 ods. 3 uvedenej smernice je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý podal takúto žiadosť, oprávnený získať povolenie na pobyt na území dotknutého členského štátu, ak spĺňa všeobecné podmienky stanovené v článku 7 smernice 2016/801 a osobitné podmienky uplatniteľné podľa druhu podanej žiadosti, v prejednávanej veci podmienky stanovené v článku 11 tejto smernice pre žiadosti o prijatie na účely štúdia.
- 35 Z toho vyplýva, že podľa článku 5 ods. 3 sú členské štáty povinné vydať povolenie na pobyt na účely štúdia žiadateľovi, ktorý spĺňa požiadavky stanovené v článkoch 7 a 11 uvedenej smernice (pozri analogicky, rozsudok z 10. septembra 2014, Ben Alaya, C-491/13, EU:C:2014:2187, bod 31).

- 36 Žiadna z týchto požiadaviek sa však výslovne nevzťahuje na existenciu skutočného úmyslu študovať na území príslušného členského štátu.
- 37 Podľa všeobecnej zásady práva Únie sa však osoby podliehajúce súdnej právomoci nemôžu podvodne alebo zneužívajúcim spôsobom dovolávať právnych noriem Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2019, N Luxembourg 1 a i., C-115/16, C-118/16, C-119/16 a C-299/16, EU:C:2019:134, bod 96, ako aj citovanú judikatúru).
- 38 Z toho vyplýva, že členský štát musí odmietnuť uplatnenie ustanovení práva Únie, pokiaľ sa dovolávanie týchto ustanovení neuskutočňuje na dosiahnutie cieľov týchto ustanovení, ale s cieľom získať výhodu z práva Únie, hoci podmienky na získanie tejto výhody sú splnené len formálne (rozsudok z 26. februára 2019, N Luxembourg 1 a i., C-115/16, C-118/16, C-119/16 a C-299/16, EU:C:2019:134, bod 98).
- 39 Na všeobecnú zásadu zákazu zneužívajúceho konania sa preto treba odvolávať voči osobe, ktorá sa dovoláva určitých pravidiel práva Únie stanovujúcich výhodu spôsobom, ktorý nie je v súlade s cieľmi sledovanými týmito pravidlami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2019, N Luxembourg 1 a i., C-115/16, C-118/16, C-119/16 a C-299/16, EU:C:2019:134, bod 102).
- 40 Treba tiež spresniť, že keďže podvodné alebo zneužívajúce skutočnosti nemôžu zakladať právo upravené právnym poriadkom Únie, zamietnutie výhody na základe smernice, v prejednávanej veci smernice 2016/801, neznamenať uloženie povinnosti dotknutému jednotlivcovi podľa tejto smernice, ale je len jednoduchým dôsledkom konštatovania, že objektívne podmienky vyžadované na účely získania sledovanej výhody, upravené uvedenou smernicou v súvislosti s týmto právom, sú splnené len formálne (pozri analogicky rozsudok z 26. februára 2019, N Luxembourg 1 a i., C-115/16, C-118/16, C-119/16 a C-299/16, EU:C:2019:134, bod 119, ako aj citovanú judikatúru).
- 41 Hoci teda článok 20 ods. 2 písm. f) smernice 2016/801 stanovuje, že dotknutý členský štát môže zamietnuť žiadosť o prijatie na územie podanú na základe tejto smernice, ak má dôkaz alebo vážne a objektívne dôvody domnievať sa, že by účel pobytu štátneho príslušníka tretej krajiny bol iný ako ten, na ktorého základe žiada o prijatie, toto ustanovenie nemožno vykladať v tom zmysle, že vylučuje uplatnenie všeobecnej zásady práva Únie zakazujúcej zneužívajúce konania, keďže uplatnenie tejto zásady nie je podmienené požiadavkou prebratia, ako je to v prípade ustanovení smernice (pozri analogicky rozsudok z 26. februára 2019, N Luxembourg 1 a i., C-115/16, C-118/16, C-119/16 a C-299/16, EU:C:2019:134, bod 105, ako aj citovanú judikatúru).
- 42 V odôvodnení 41 smernice 2016/801 sa okrem iného uvádza, že v prípade pochybností o vierohodnosti predloženej žiadosti o prijatie by členské štáty mali mať možnosť vykonať príslušné kontroly alebo požadovať potrebné dôkazy, najmä s cieľom bojovať proti akémukoľvek zneužívaniu alebo nesprávnemu využívaniu postupu stanoveného touto smernicou.
- 43 Z uvedeného vyplýva, že je povinnosťou vnútroštátnych orgánov a súdov odmietnuť využitie práv stanovených uvedenou smernicou v prípade, že sú uplatnené podvodným alebo zneužívajúcim spôsobom, a to aj v prípade, že dotknutý členský štát neprebral tento článok 20 ods. 2 písm. f).
- 44 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že dôkaz zneužívajúceho konania si vyžaduje jednak súbor objektívnych okolností, z ktorých vyplýva, že aj napriek formálnemu dodržaniu podmienok stanovených právnou úpravou Únie cieľ tejto právnej úpravy nebol dosiahnutý, a jednak subjektívny prvok spočívajúci v úmysle získať výhodu vyplývajúcu z právnej úpravy Únie

tým, že sa umelo vytvárajú podmienky potrebné na jej získanie (rozsudok zo 14. januára 2021, International Protection Appeals Tribunal a i., C-322/19 a C-385/19, EU:C:2021:11, bod 91, ako aj citovaná judikatúra).

- 45 V prejednávanej veci, pokiaľ ide o cieľ sledovaný smernicou 2016/801, v jej odôvodneniach 3 a 14 sa uvádza jednak, že prisťahovalectvo z krajín mimo Únie je zdrojom vysokokvalifikovaných osôb, a to najmä študentov a výskumných pracovníkov, o ktorých je čoraz väčší záujem, a jednak že v záujme podpory Európy ako celku ako svetového centra excelentnosti pre štúdium a odborné vzdelávanie je cieľom tejto smernice zlepšiť a zjednodušiť podmienky vstupu a pobytu osôb, ktoré tam chcú prísť na tieto účely.
- 46 Na tento účel je cieľom uvedenej smernice, ako vyplýva z jej článku 3 bodu 3 a článku 11 ods. 1 písm. a), najmä povoliť štátnym príslušníkom tretích krajín pobyt na území členského štátu, ak boli prijatí inštitúciou vysokoškolského vzdelávania v danom členskom štáte, s cieľom absolvovať ako svoju hlavnú činnosť denné štúdium vedúce k získaniu kvalifikácie vysokoškolského vzdelania uznanej týmto členským štátom.
- 47 Preto ak ide o žiadosť o prijatie na účely štúdia, zistenie zneužívajúceho konania si vyžaduje, aby sa vzhľadom na všetky konkrétne okolnosti prípadu preukázalo, že napriek formálnemu splneniu všeobecných a osobitných podmienok stanovených v článkoch 7 a 11 smernice 2016/801, ktoré zakladajú nárok na povolenie na pobyt na účely štúdia, príslušný štátny príslušník tretej krajiny požiadal o prijatie bez toho, aby mal skutočne v úmysle vykonávať ako svoju hlavnú činnosť denné štúdium vedúce k získaniu kvalifikácie vysokoškolského vzdelania uznanej týmto členským štátom.
- 48 Pokiaľ ide o okolnosti, za ktorých možno konštatovať zneužívajúci charakter žiadosti o prijatie, treba zdôrazniť, že pokiaľ štátny príslušník tretej krajiny v deň podania žiadosti o povolenie na pobyt ešte nezačal štúdium uvedené v tejto žiadosti, a teda nemohol mať možnosť uskutočniť svoj zámer vykonávať ako svoju hlavnú činnosť denné štúdium vedúce k získaniu kvalifikácie vysokoškolského vzdelania uznanej týmto členským štátom, môže byť žiadosť o prijatie zamietnutá len vtedy, ak je tento zneužívajúci charakter dostatočne zrejmý zo všetkých relevantných informácií, ktoré majú príslušné orgány k dispozícii na posúdenie tejto žiadosti.
- 49 V rámci článku 267 ZFEÚ Súdny dvor nemá právomoc posudzovať skutkový stav a uplatňovať právne predpisy Únie na konkrétny prípad. Prináleží teda vnútroštátnemu súdu, aby vykonal právnu kvalifikáciu nevyhnutnú na vyriešenie sporu vo veci samej. Naopak Súdnemu dvoru prináleží, aby mu poskytol všetky potrebné údaje, ktoré by ho pri tomto posúdení mali viesť (rozsudok z 19. októbra 2023, Lufthansa CityLine, C-660/20, EU:C:2023:789, bod 55 a citovaná judikatúra).
- 50 V tejto súvislosti možno na jednej strane uviesť, že článok 24 smernice 2016/801 nebráni tomu, aby štátni príslušníci tretích krajín, ktorí požiadali o povolenie na pobyt na účely štúdia, boli zamestnaní alebo vykonávali samostatnú zárobkovú činnosť v uvedenom členskom štáte mimo času venovaného štúdiu a za predpokladu splnenia podmienok stanovených v tomto ustanovení. V dôsledku toho skutočnosť, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorý požiadal o prijatie na účely štúdia, má v úmysle vykonávať na území dotknutého členského štátu aj inú činnosť, nemožno nevyhnutne považovať za znak zneužívania, najmä ak táto činnosť nemá vplyv na štúdium ako hlavnú činnosť odôvodňujúcu túto žiadosť.

- 51 Naopak, ak sa žiadateľ zaviazal vykonávať činnosť, najmä odbornú, ktorej vykonávanie sa javí ako zjavne nezlučiteľné s vykonávaním denného štúdia ako hlavnej činnosti vedúceho k získaniu kvalifikácie vysokoškolského vzdelania uznanej týmto členským štátom, tento záväzok môže predstavovať prvok, ktorý môže vyvolať pochybnosti o skutočných dôvodoch žiadosti o prijatie, a prípadne vzhľadom na všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci naznačovať, že štátny príslušník tretej krajiny má v úmysle zdržiavať sa na iné účely, než pre ktoré žiada o prijatie.
- 52 Na druhej strane, ako bolo pripomenuté v bode 42 tohto rozsudku, odôvodnenie 41 smernice 2016/801 stanovuje, že v prípade pochybností o vierohodnosti žiadosti o prijatie by mali mať členské štáty možnosť vykonať príslušné kontroly alebo požadovať dôkazy, na základe ktorých v jednotlivých prípadoch posúdia najmä štúdium, ktoré má štátny príslušník tretej krajiny v úmysle absolvovať.
- 53 Nezrovnalosti v študijnom pláne žiadateľa teda môžu tiež predstavovať jednu z objektívnych okolností prispievajúcich k zisteniu zneužívajúceho konania z dôvodu, že žiadosť žiadateľa je v skutočnosti určená na iné účely ako na vykonávanie štúdia, za predpokladu, že tieto nezrovnalosti sú dostatočne zjavné a posudzujú sa v zmysle všetkých konkrétnych okolností prejednávanej veci. Okolnosť, ktorú možno považovať za bežnú v priebehu vysokoškolského štúdia, ako je zmena odboru, teda sama osebe nepostačuje na preukázanie toho, že štátny príslušník tretej krajiny, ktorý podal žiadosť o prijatie na účely štúdia, nemá v úmysle skutočne študovať na území tohto členského štátu. Podobne samotná skutočnosť, že plánované štúdium priamo nesúvisí so sledovanými profesijnými cieľmi, nemusí nevyhnutne svedčiť o nedostatku úmyslu skutočne absolvovať štúdium, ktoré odôvodňuje žiadosť o prijatie.
- 54 Je však treba zdôrazniť, že vzhľadom na to, že okolnosti, ktoré umožňujú dospieť k záveru, že žiadosť o prijatie na účely štúdia má zneužívajúci charakter, sú nevyhnutne špecifické pre každý jednotlivý prípad, ako bolo uvedené v bode 47 tohto rozsudku, nemožno vypracovať vyčerpávajúci zoznam skutočností, ktoré sú v tomto ohľade relevantné. Prípadný zneužívajúci charakter žiadosti o prijatie na účely štúdia sa preto nemôže predpokladať na základe určitých skutočností, ale musí sa posudzovať jednotlivo na základe individuálneho posúdenia všetkých okolností špecifických pre každú žiadosť.
- 55 V tomto ohľade, a to aj za okolností uvedených v bodoch 50 až 53 tohto rozsudku, prináleží príslušným orgánom vykonať všetky príslušné kontroly a požadovať dôkazy potrebné na individuálne posúdenie tejto žiadosti, prípadne vyzvať žiadateľa, aby v tejto súvislosti poskytol podrobnosti a vysvetlenia.
- 56 V tejto súvislosti treba tiež spresniť, že na jednej strane sa síce relevantné dôvody zamietnutia musia vzťahovať na okolnosti špecifické pre danú žiadosť, čo však nemá za následok oslobodenie príslušných orgánov od povinnosti písomne oznámiť tieto dôvody žiadateľovi, ako je stanovené v článku 34 ods. 1 a 4 smernice 2016/801.
- 57 Na druhej strane predchádzajúce úvahy však nemajú vplyv na možnosť členských štátov zistiť prípadné zneužívajúce konanie a sankcionovať ho odňatím povolenia alebo odmietnutím jeho obnovenia po udelení povolenia na pobyt, ako je stanovené v článku 21 tejto smernice.
- 58 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvé dve otázky odpovedať tak, že smernica 2016/801, najmä vzhľadom na jej článok 3 bod 3, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát, hoci neprebral článok 20 ods. 2 písm. f) tejto smernice, zamietol žiadosť

o prijatie na svoje územie na účely štúdia na základe všeobecnej zásady práva Únie zakazujúcej zneužívať konanie z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny podal túto žiadosť bez toho, aby mal skutočný úmysel študovať na území tohto členského štátu.

O tretej otázke

- 59 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 34 ods. 5 smernice 2016/801 v spojení s článkom 47 Charty vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu príslušných orgánov, ktorým bola zamietnutá žiadosť o prijatie na územie členského štátu na účely štúdia, spočíval výlučne v žalobe o neplatnosť, bez toho, aby súd, ktorý o tomto opravnom prostriedku rozhoduje, mal právomoc nahradiť posúdenie príslušných orgánov vlastným posúdením alebo prijať nové rozhodnutie.
- 60 Podľa článku 34 ods. 5 tejto smernice proti každému rozhodnutiu o vyhlásení žiadosti za neprijateľnú, o zamietnutí žiadosti, o zamietnutí obnovenia alebo odňatí povolenia je možné v dotknutom členskom štáte podať opravný prostriedok v súlade s vnútroštátnym právom.
- 61 Z toho vyplýva, že v prípade rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o prijatie na územie členského štátu na účely štúdia článok 34 ods. 5 výslovne priznáva štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý podal takúto žiadosť, možnosť podať opravný prostriedok v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu, ktorý toto rozhodnutie prijal (pozri analogicky rozsudok z 10. marca 2021, *Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.*, C-949/19, EU:C:2021:186, bod 41).
- 62 Okrem toho treba pripomenúť, že charakteristiky konania o opravných prostriedkoch podľa článku 34 ods. 5 smernice 2016/801 sa musia stanoviť v súlade s článkom 47 Charty (rozsudok z 10. marca 2021, *Konsul Rzeczypospolitej Polskiej w N.*, C-949/19, EU:C:2021:186, bod 44).
- 63 Navyše právo na účinný prostriedok nápravy zakotvené v článku 47 Charty by bolo iluzórne, ak by právny poriadok členského štátu umožňoval, aby právoplatné a záväzné súdne rozhodnutie nemalo účinky, a to v neprospech účastníka konania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. decembra 2019, *Deutsche Umwelthilfe*, C-752/18, EU:C:2019:1114, body 35 a 36). To platí najmä v prípade, keď skutočné využitie práv vyplývajúcich z práva Únie, tak ako sú uznané súdnym rozhodnutím, predpokladá dodržanie stanovených lehôt.
- 64 Ak ide teda o vnútroštátne správne rozhodnutie, ktoré treba urýchlene prijať, aby sa zabezpečilo skutočné využitie práv dotknutej osoby podľa práva Únie, z potreby zabezpečiť účinnosť opravného prostriedku, podaného proti pôvodnému správnomu rozhodnutiu, ktorým bola zamietnutá jej žiadosť, ktorá vyplýva z článku 47 Charty, vyplýva, že každý členský štát musí upraviť svoje vnútroštátne právo tak, aby v prípade zrušenia tohto pôvodného rozhodnutia bolo v krátkej lehote prijaté nové rozhodnutie, ktoré bude v súlade s posúdením obsiahnutým v rozsudku, ktorým bolo toto rozhodnutie zrušené (pozri analogicky rozsudok z 29. júla 2019, *Torubarov*, C-556/17, EU:C:2019:626, bod 59 a citovanú judikatúru).
- 65 Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o žiadosti o prijatie na územie členského štátu na účely štúdia, skutočnosť, že súd, ktorému bola vec predložená, má právomoc rozhodnúť len o zrušení rozhodnutia príslušných orgánov, ktorým bola táto žiadosť zamietnutá, bez toho, aby mohol nahradiť posúdenie týchto orgánov vlastným posúdením alebo prijať nové rozhodnutie, v zásade postačuje na splnenie požiadaviek článku 47 Charty za predpokladu, že tieto orgány sú prípadne viazané posúdením uvedeným v rozsudku, ktorým sa rozhodlo o zrušení tohto rozhodnutia.

- 66 Okrem toho, hoci má súd, ktorému bola vec predložená, v rámci takéhoto opravného prostriedku len právomoc zrušiť rozhodnutie príslušných orgánov, ktorým bola táto žiadosť o prijatie zamietnutá, je potrebné dbať na to, aby podmienky, za akých je tento opravný prostriedok podávaný, a prípadný rozsudok vydaný na jeho základe vykonaný, boli také, aby v zásade umožňovali prijať nové rozhodnutie v krátkej lehote a štátny príslušník tretej krajiny, ktorý koná s náležitou starostlivosťou, mohol využiť plnú účinnosť práv, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2016/801.
- 67 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na tretiu otázku odpovedať tak, že článok 34 ods. 5 tejto smernice v spojení s článkom 47 Charty sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu prijatému príslušnými orgánmi, ktorým bola zamietnutá žiadosť o prijatie na územie členského štátu na účely štúdia, spočíval výlučne v žalobe o neplatnosť, bez toho, aby mal súd rozhodujúci o tomto opravnom prostriedku právomoc prípadne nahradiť posúdenie príslušných orgánov svojím posúdením alebo prijať nové rozhodnutie, za predpokladu, že podmienky, za ktorých je tento opravný prostriedok podaný, a prípadný rozsudok vydaný na jeho základe vykonaný, sú také, že umožňujú prijať v krátkej lehote nové rozhodnutie, ktoré bude v súlade s posúdením obsiahnutým v zrušujúcom rozsudku, tak, aby štátny príslušník tretej krajiny, ktorý koná s náležitou starostlivosťou, mohol v plnej miere využiť práva, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2016/801.

O trovách

- 68 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (piata komora) rozhodol takto:

1. **Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/801 z 11. mája 2016 o podmienkach vstupu a pobytu štátnych príslušníkov tretích krajín na účely výskumu, štúdia, odborného vzdelávania, dobrovoľníckej služby, výmenných programov žiakov alebo vzdelávacích projektov a činnosti aupair, najmä s ohľadom na jej článok 3 bod 3**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

nebráni tomu, aby členský štát, hoci neprebral článok 20 ods. 2 písm. f) tejto smernice, zamietol žiadosť o prijatie na svoje územie na účely štúdia na základe všeobecnej zásady práva Únie zakazujúcej zneužívajúce konanie z dôvodu, že štátny príslušník tretej krajiny podal túto žiadosť bez toho, aby mal skutočný úmysel študovať na území tohto členského štátu.

2. **Článok 34 ods. 5 smernice 2016/801 v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie**

sa má vykladať v tom zmysle, že:

nebráni tomu, aby opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu prijatému príslušnými orgánmi, ktorým bola zamietnutá žiadosť o prijatie na územie členského štátu na účely štúdia, spočíval výlučne v žalobe o neplatnosť, bez toho, aby mal súd rozhodujúci o tomto opravnom prostriedku právomoc prípadne nahradiť posúdenie príslušných orgánov svojím posúdením alebo prijať nové rozhodnutie, za predpokladu, že podmienky, za ktorých je tento opravný prostriedok podaný, a prípadný rozsudok vydaný na jeho základe vykonaný, sú také, že umožňujú prijať v krátkej lehote nové rozhodnutie, ktoré bude v súlade s posúdením obsiahnutým v zrušujúcom rozsudku, tak, aby štátny príslušník tretej krajiny, ktorý koná s náležitou starostlivosťou, mohol v plnej miere využiť práva, ktoré mu vyplývajú zo smernice 2016/801.

Podpisy